

stisk, vil projekter, som er sat i gang, i givet fald ikke kunne fuldføres. Hvis vi har en siksakkurs, først 1 pct. og så ned til 0,8 pct., skal man så næste år igen hæve til 1 pct., eller vil De Konservative definitivt fastlåse satsen, så den ikke skal stige over de 0,8 pct.? En siksakkurs kan medføre spild af penge, så man ikke får det maksimale udbytte af ressourcerne.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Til hr. Flemming Kofod-Svendsen: Det er ikke det, der skal skille os ad, og selvfølgelig skal der være mulighed for at få afsluttet de projekter, man har sat i gang. Der er måske også nogle kontraktlige forpligtelser.

Men jeg er da glad for den tilkendegivelse, der kommer fra Kristeligt Folkeparti om, at man et langt stykke hen ad vejen måske er enig i, hvilken retning vores arbejde på området skal udvikle sig i. Jeg vil gerne række hånden frem imod Kristeligt Folkeparti og sige, at en af de ideer, som jeg ved, at Kristeligt Folkeparti har arbejdet med, har været, at ngo'erne skulle have en mere aktiv rolle og måske også medfinansiere nogle af projekterne – ikke fordi ngo'erne nu skal betale hele gildet, men måske fordi det vil betyde, at der kommer lidt større effektivitet og bedre opfølgning af de projekter, som bliver gennemført. Det er i hvert fald en af de ideer, som Det Konservative Folkeparti meget gerne vil arbejde målrettet med, fordi vi tror, at så får vi en bedre udviklingsbistand for pengene.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Jes Lunde som ordfører.

Jes Lunde (SF):

SF har indgået et temmelig omfattende finanslovforlig med regeringen. Det skaber en lang, lang række forbedringer, og det påvirker selvfølgelig vores afstemninger om ændringsforslagene her i dag.

Først og fremmest er der gennemført en stribe forbedringer for nogle af de mennesker, der har det dårligst i vort samfund. Jeg tænker på de udstødte, hvor der gøres en forstærket indsats med satspuljemidlerne, og jeg tænker på mange af de ældre, især de ældre, som kun har lave indkomster at leve af. Her kommer der en forbedring, både af varmhjælp, medicinhjælp og de pensionstillæg, der findes for dem.

Vi får lavet en god og stor førtidspensionsreform, og også den har jo indflydelse på finanslo-

ven. Vi har bl.a. afsat 0,5 mia. kr. til at mindske ægtefælleafhængigheden for førtidspensionister og alderspensionister, også noget, der giver et meget kontant løft til nogle af de dårligst stillede i vort samfund. Desuden forbedres servicen over for pensionisterne, idet der bliver bedre mulighed for at yde hjemmehjælp og bedre mulighed for kvalitet på plejehjemmene og i ældreomsorgen. Også det synes vi er meget vigtigt.

På uddannelsesområdet investeres der langt mere. Der laves flerårsaftaler for de videregående uddannelser, og nogle af de steder, hvor der er brugerbetaling for forskellige typer voksenuddannelse, reduceres den. Det synes vi også er en klog udvikling.

På miljøområdet er der indgået en 4-årig aftale om 250 mio. kr. mere pr. år, altså 1 mia. kr. i alt, og det synes vi også er klogt. Det er vigtigt, at vi hele tiden holder en høj profil i miljøpolitikken og bl.a. jagter problemerne med det stigende kemikalietryk. Det gøres der en ekstra indsats over for, der gøres også en større indsats for økologien, og der gøres noget mere inden for naturgenopretningen for at få døde områder lavet om til god natur til gavn for både mennesker, fauna og flora.

På sundhedsområdet er det forebyggelsen, der er i fokus. Det hænger vældig godt sammen med, at vi samtidig har lavet en aftale om arbejdsmiljøpolitikken, som giver håb om bedre arbejdsmiljø ude på arbejdspladserne, fordi de virksomheder, der ikke har orden i sagerne, efterhånden kommer til at betale for det.

I arbejdsmarkedspolitikken er der lavet en revision af aktiveringsreglerne, desværre sammen med Venstre og De Konservative. Vi havde håbet, den var blevet lavet sammen med os, for så var den blevet bedre. Ikke fordi det, man har lavet, alt sammen er dårligt, vi synes f.eks., det er fint nok at få øget fokus på jobtræningen, og vi kan faktisk også støtte jobrotation. Men hvis man virkelig ville have gjort noget for at forbedre de lediges muligheder og deres rettigheder, sørge for en ordentlig kvalitet i aktiveringsindsatsen og give de ledige øget mulighed for selv at have indflydelse på deres fremtid, var det jo med den anden side, man skulle have lavet aftalerne. Men det valgte regeringen altså ikke at gøre.

Den aftale, vi har lavet med regeringen inden for arbejdsmarkedspolitikken, medfører, at vilkårene i servicejobbene er forbedret, og det synes vi er meget vigtigt. Det er stadig væk et problem i vores samfund, at der er alt for mange,